

3822/16 סמ
אסה

5002-08-16

בבית המשפט המחוזי
בחיפה

בעניין:

1. סימון אברהם ת.ז. 55633614
 2. סימון בת ציון ת.ז. 57894875
- ע"י ב"כ עוה"ד אייזיק סטולוב ואור עו"ד אבנון צבי
מרחוב השרון 49, יבנה 81503
טל: 072-2816001 פקס: 08-9328810

הנתבעים

נגד

1. יונתן סונדרס, עו"ד - כונס הנכסים למכירת הוילה
 2. נילי ארונובין, עו"ד - כונסת הנכסים למכירת הוילה
 3. הבנק הבינלאומי הראשון בע"מ - הבנק הממשכן את הוילה
 4. חול רינה ת.ז. 69482115 - המציעה לרכישת הוילה
 5. חול דונמורד ת.ז. 313639397 - המציע לרכישת הוילה
- נתבעים 1-5 ע"י ב"כ עוה"ד יונתן סונדרס
רח' גיבורי ישראל 7 אזור התעשייה פולג, נתניה 42054
טל: 09-8357555 פקס: 09-8655454
6. יובל גנות, עו"ד
 7. פרד בן ציון
 8. גרינשטיין מרדכי
 9. יוטפה בלום
 10. דגן בלחה
- נתבעים 6-10 ע"י ב"כ עוה"ד יובל גנות
דרך מנחם בגין 16, רמת גן 52700
טל: 03-6091690 פקס: 03-6091691
11. רשות מקרקעי ישראל - ירושלים
- ע"י עו"ד קוינט יעקב
רח' יפו 216 בנין שערי העיר
ת.ד. 36259 קומה 6 ירושלים 9438307
טל: 073-2021354 פקס: 02-6549021

נתבעים

לואר 1058

נתקבל

6-03-2018

פרקליטות מחוז חיפה (אזרחי)

מחות התביעה: נזיקית - כספית סכום התביעה - 100,000 ₪.
ביטול פסק דין ותחלטות שימוטיות.

כתב תביעה מתוקן

ביהמ"ש הנכבד מתבקש בדלקמן:

1. לחייב את התבעת 4 חול רינה עקב המפורט בתביעה זו לשלם לתובעים סך של 100,000 ש"ח.
2. להורות על ביטול פסק דין שניתן בביהמ"ש המחוזי בחיפה ביום 13/09/05 בת"ק ביי"ע 896/05 (לחלן-מטה"ד"), ועל ביטול כל התחלטות שנבעו ממנו, וכן להורות על ביטול תשלומים (לחלן-תהסדר") שעליו ורק עליו התבסס פסה"ד, שהושגו בתרמית שביצעו הנתבעים 1-2-6

כנגד ביהמ"ש המחוזי בחיפה ובנגד התובעים. טען זה מוגש בחתום להוראת ביהמ"ש המחוזי בחיפה בתיק בר"ע 395/05, שהורה לתובעים להגיש תביעת הישג בביהמ"ש המחוזי בחיפה לביטול פסה"ד ותהסדר.

3. לתורות על ביטול ההחלטות מיום 26/1/09 ו- 08/03/09 שניתנו בתיק בר"ע 3398/08 בביהמ"ש המחוזי בחיפה בו נדחתה בקשת התובעים למתן פטור מהפקדת העירבון, עקב תרמית שביצעו המשיבים 1-5 בלפי ביהמ"ש, ואשר עקב תרמית זו נדחה הליך בר"ע 3398/08 כולו, דבר שגרם לפתיחת הליכים רבים ומיותרים, אשר מעוכבים בשלב זה לצורך מתן החלטה בסעו זה. טען זה מוגש בהוראת ביהמ"ש המחוזי בחיפה בתיק בר"ע 3398/08 שהורה לתובעים להגיש תביעת הישג בביהמ"ש המחוזי בחיפה לביטול ההחלטות מיום 26/1/09 ו- 08/03/09.

4. לקבוע כי התובעים פדו את הוילה שבבעלותם שברח' אדונו ברוך באשדוד הידוע כגוש 2023 חלקה 10 מגוש 208 (להלן-"הוילה") וסילקו את חוב המשכנתא שרצצה על הוילה לטובת הנתבע-3, וזאת לפני יום 10/04/05, ולכן במסגרת מכירת הוילה מיום 10/04/05 לנתבעים 4-5 מכרו הנתבעים 1-3 לנתבעים 4-5 במרמה את הוילה לצורך מימוש חוב שלא קיים.

5. לקבוע כי היות ועובדות שמעון אליאש ורבקה סימון שלתובעים זיקת ישירה להם רכשו את הוילה בשנת 2,000, והיות ולעובדות הללו זכויות קניין בוילה משנת 2,000 ועד בכלל שעדיין קיימות, והיות והנתבעים מנסים לנשלם במרמה מזכויותיהם בוילה ומבעלותם בוילה ע"י הפרת צו המינוי וחוק המשכון ומסקי דין, הרי שנמכרו לנתבעים 4-5 זכויות שאינן קיימות.

6. לקבוע כי הנתבעים 4-5 פלשו לוילה בניגוד לצווי מניעה ומסקי דין שניתנו בתיק א' (המחוזי באר שבע) 7225/06 ולהורות על פינוי וסילוק בפועל של הנתבעים 4-5 מהוילה.

7. לתורות על העברת תיק הוצאה לפועל שמשמרו 1209702061 (להלן-"תיק ההוצל"פ") מלשכת ההוצל"פ בחדרה אל לשכת הוצאה לפועל בחיפה או ללשכת הוצאה לפועל אחרת על פי שיקול דעת ביהמ"ש, ו/או להורות לנתבעים 1-3 לעשות כן, ולהורות על שחזור תיק ההוצל"פ, עקב ניתול לקוי בלשון המעטה של תיק ההוצל"פ והיעלמות מסיבות של מסמכים מהותיים ממנו שלא ניתנים לשחזור בלשכת ההוצל"פ בחדרה על אף ניסיונות רבי מצד התובעים, כך שאף את מסמכי פתיחת תיק ההוצל"פ לא ניתן לאתר בו.

8. לקבוע כי הנתבע-2 חתם על תצהיר שקרי שבין היתר באמצעותו השיג את מכירת הוילה.

9. לתורות לנתבעים 4-5 ו-11 להסיר ולבטל כל רישום זכויות בוילה על שם הנתבעים 4-5 תקיים בסמרי הנתבע-11 ובכל ישות אחרת, וזאת עקב הפרת הנתבעים 4-5 ו-11 את פסה"ד שניתן בתיק א' (המחוזי באר שבע) 7225/06 שעדיין בתוקף ותאסר רישום בעלות בוילה על שם הנתבעים 4-5.

10. לתורות על ביטול רישום הערת אזהרה שרשם הנתבע-6 במרמה לטובת הנתבע-7 בלשכת המקרקעין על זכויות התובעים בדירת מגורי התובעים שברח' הצוללים 10/06 באשדוד הידוע כגוש 2191 חלקה 45 תת חלקה 37 (להלן-"חזירה" או "דירת המגורים").

11. לקבוע כי כל פעולות הנתבעים הקשורים למכירת הוילה וחזירה (להלן-"נכסי התובעים") בוצעו שלא כדין ובתרמית ובניגוד לצוויים שימוטיים ומסקי דין.

12. לחייב את הנתבעים ביחד ולחוד לשלם לתובעים את הוצאות המשפט בצירוף מע"מ בהוק מיום מסיקתן ועד ליום תשלומן בפועל.

רקע כללי:

הערה מקדמית: המתואר בכתב תביעה זה עלול להיראות לכאורה כדמיוני ואולם מבחינה מעמיקה של העובדות המפורטות בו והראיות התומכות בהן עולה כי המציאות המתוארת בו עולה על כל דמיון וכי כל העובדות המפורטות בהן אמת לאמיתה.

כמו כן בד בבד עם הגשת תביעה זו מוגשים נספחי התביעה המהווים חלק בלתי נפרד מכתב התביעה.

1. התובעים הנם בעל ואישה וכל טענות התובעים יטענו בהשלמה זו לזו ו/או לחילופין.
2. התובעים 1-2 הנם זוג נשוי ולחם 4 ילדים המתגוררים באשדוד, אקדמאים ונורמטיביים. התובע-1 הנו מהנדס מחשבים בכיר, ורעייתו התובעת-2 הנה מורה ומחנכת בבתי ספר, שניו קורבן למעשי תרמית מצד התובעים, שעד היום לא מתאוששים מהם.
3. לתובעים 2 נכסי מקרקעין, חילוח ודירת המגורים, שאותם ואת יתר נכסי התובעים מנסים התובעים לנשל מהתובעים באמצעות מעשי תרמית.
4. התובעים נישלו את התובעים מכל כספם ורכושם וגרמו לתובעים לאבד את כל רכושם שעמלו להשיגו במשך השנים, וכן נישלו את התובעים מכל נכסי הנדל"ן שהיו בבעלותם ושלשלו לכיסם סכומי עתק שלא כדין, וברצונם להמשיך ולנשל את התובעים ולהפשיטם לחלוטין מכל נכסיהם.
5. לפיכך, במאזן הנזקים שבין המשך הימצאות במצב המשפטי כפי שהוא במועד הגשת תביעה זו והימנעות מהגשת עתירה זו לבין מאזן הנזקים שעלול להיגרם באם לא תוגש עתירה זו – גובר הסיכון כי אי הגשת עתירה דגא תגרום לתובעים נזקים רבים וקשים בטווח המידי אשר בחעדד עתירה זו, לא יעלה בידם בשלב מאוחר יותר לדרוש את פיצוייהם בגין נזקים אלה ואף לא יעלה בידם לחשיב בדרך כזו או אחרת את המצב לקדמותו, ועל כן ברור כי במאזן האמור, מן הראוי שתוגש עתירה זו באופן דחוף, כפי שאכן עושים התובעים.
6. התובע-1 מונה ע"י התובע-3 ככונס נכסים על זכויות התובעים בוילח למימושה בהוצל"פ. התובעת-2 משמשת גם היא ככונסת נכסים ממשדרו של התובע-1, ושותפה מליאה למעשי התרמית כפי שיפורטו להלן.
7. התובע-1 פעל בתרמית כנגד התובעים, והעלים מסמכים מתיק ההוצל"פ והגיש תצהיר כזב וכן העלים כספים שהתובעים שילמו לו עבור תשלומי המשכנתא, וטען כי התובעים לא שילמו

את תשלומי המשכנתא והשיג גם הוא את הליך מכירת הוילה בתרמית וביצע מעשי תרמית נוספים כנגד התובעים והכל בכדי למכור את הוילה לנתבעים 4-5 בחליבו הוצליף פגומים ושלא כדין.

8. הנתבע-1 נעזר ברשמת הוצליף שרון גלר אהדוני ובמסגרת פרשיית שוחד שהרשמת קשורה לח השיג צו מכר נוסף שבמסגרתו נמכרה שוב הוילה לנתבעים 4-5 כמפורט בפרשיית הקירה שנפתחה ביום 433 המצוייב. צו המכר שנחתם ע"י כבי תרשמת במסגרת שוחד הוותר מהתובעים עד לאחרינה.

9. הנתבעת-2 הינה עורכת דין שהיוותה שותפה לכל מעשי התרמית שביצע הנתבע-1, והנתבעים 1-2 (להלן-"הכונסי" או "הכונסים") פעלו בתרמית מורכבת ומסועפת על מנת למכור את הוילה לנתבעים 4-5.

10. הליך מכירת הוילה מעוקב מיום 10/04/05 ברציפות ועד היום ובכלל באמצעות פסקי דין וצווי מניעה.

11. הנתבעים 4-5 (להלן-"המציעים" או "הקונים של הוילה") שלחם מנסיים הנתבעים 1-3 למכור את הוילה, אינם תמי לב כלל וכלל ואינם זכאים לחגנות ביחמייש, שכן כל פעולותיהם בוצעו במזיד ובניגוד לצווי מניעה ופסק דין ושמו את כספם על קרן חצבי במודע ובכוח ובניגוד לכל הגיון ובניגוד לדין, וחיו שותפים מלאים בקנוניה ביחד עם הנתבעים 1-2, והנתבעים 1-2 אף מוציאים את הנתבעים 4-5 תוך כדי ניגוד עניינים, בכל החליכים המשפטיים כנגד התובעים, ומדובר בכונס נכסים שמייצג כנגד התובעים את הקונים שלהם הוא מנסח למכור את הוילה של התובעים. ביחמייש המחוזי בבאר שבע קבע כי המציעים הפרו את פסק הדין וצווי מניעה שהוא עצמו הוציא תחת ידיו וכי הם שמו כספם על קרן חצבי בכוח ובמוזע ובניגוד להחלטותיו, ועקב כך תצהירו המציעים לפרוטוקול הדיון בתיק א' 7225/06 בביחמייש המחוזי בבאר שבע כי לא נטענו "קענה מצידם בדבר שינוי מצבם לרעת, אם וכאשר יחיה מצב שטענות הזוג סימון יתקבלו על ידי בתי המשפט והמצב יתהפך באופן שייקבע שחזוג סימון אכן זכאי לקבל בחזרה את תדירחיי, ולפיכך מאנעים המציעים להתנגד לסעדים שהתבקשו נדם בכתב תביעה זה והם מנועים מלחתגון מתביעה זו.

12. הנתבעים 6-10 שנודע לתובעים בדיעבד כי הינם חבורה הפועלת בשוק האפור ומפילים ברשתם אזרחים תמימים, פעלו גם הם בתרמית, וביחד עם הנתבעים 1-5 הובילו למכירת הוילה לנתבעים 4-5, תוך שהם גורפים לכיסם את כסמי ונכסי התובעים את הוילה ואף את דירת מגורי התובעים. בפל הניראה הנתבעות 9-10 הן אנשי קש הקשורים לתבורה זו, ונראה כי גם הנתבע-8 הינו איש קש שמנסח לנשל את התובעים גם הוא. לנתבעים 1-2 ו- 6-10 קשר הדוק ופסול וחם חברו יחד עם הנתבעים 4-5 במסגרת התרמית המתוארת בכתב תביעה זה.

התובעים קְעוּלָם לֹא פָגְשׁוּ אֶת הַתְּבִיעוֹת 9-10. הַתְּבִיעִים מְעוּלָם לֹא פָגְשׁוּ לִפְנֵי פְרִשִׁיָּה זו אֶת הַתְּבִיעִים 6-8.

13. הַתְּבִיעֵ-11 שִׁיתַף פְּעוּלָה עִם הַתְּבִיעִים 1-10, וְלִמְדוֹת שְׁחוּמָצָא לֹא פִסַק דִּין הָאוֹסֵר אֶת רִישׁוֹם הַיִּלְחָה עַל שֵׁם הַתְּבִיעִים 4-5, מִסַּק אֶת הַרִישׁוֹם שֶׁל הַתְּבִיעִים כִּבְעָלֵי הַזְכוּיוֹת בְּיִלְחָה מִבְּלִי שְׁחַתְּבִיעִים לְדַעַן עַל כֵּן, בִּיצַע רִישׁוֹם שֶׁלֹּא בְּדִין בְּסִפְרֵיו, וְרִשֵׁם אֶת הַתְּבִיעִים 4-5 כִּבְעָלֵי הַזְכוּיוֹת בְּיִלְחָה.

14. הַתְּבִיעִים יִטְעֲנוּ כִּי הַתְּבִיעִים 1-11 גִּרְמוּ לַתְּבִיעִים לְנֻזְקִים אֲדִירִים בְּגוּבַח מִילוּנֵי שְׁקָלִים, וְזֹאת עֵקֶב הַתְּרַמִּית וְהַרְגִּילִי הַעוֹקֵץ שֶׁעָשׂוּ כִּנְגַד הַתְּבִיעִים, וְכֵן עֵקֶב מַעֲשֵׂי תְּרַמִּית רְבִים שֶׁהִרְפִּעְלוּ כִּנְגַד בְּתֵי הַמִּשְׁפָּט וְכִנְגַד הַתְּבִיעִים, וְאִשֶּׁר פִּאֲמָצְעוֹת מַעֲשֵׂי תְּרַמִּית אֵלּוּ חֲשִׂיגוּ אֶת מַכִּירַת נַכְסֵי הַתְּבִיעִים וּמְנַסִּים לְהַשְׁלִים אֶת נִישׁוּל הַתְּבִיעִים מִכָּל נַכְסֵיהֶם וְאֵף מְקוֹרֵת חֲגַג שֶׁל הַתְּבִיעִים.

15. לְאוֹר זֹאת נִגְרְמוּ לַתְּבִיעִים נֻזְקִים בְּגוּבַח מִילוּנֵי שְׁקָלִים, וּבַתְּבִיעָה זו מְנַסִּים הַתְּבִיעִים לְחַשִּׁיב לְעַצְמָם אֶת זְכוּיוֹתֵיהֶם שֶׁנִּגְזְלוּ מֵהֶם, וְלְחַשִּׁיב אֶת הַמְצָב לְקִדְמֹתוֹ כִּפִּי שֶׁהָיָה בְּטֶרֶם הַזְכוּר הַתְּבִיעִים אֶת הַתְּבִיעִים.

16. טְעֻנַּת הַתְּבִיעִים הַמְּבֹאָרֵת מֵהֵן לֹא נִדְוָה מְעוּלָם וְלֹא הִזְכְּרֵנוּ מְעוּלָם, וְזֹאת בֵּין חֵיתָר עֵקֶב כֵּן שְׁעוֹבְדוֹת מֵהוֹתִיוֹת שְׁאֵמְרוֹת לְהוֹבִיל לְבִיטוּל חֵלִיקֵי מַפִּירַת נַכְסֵי הַתְּבִיעִים וּנִישׁוּלָם כְּגוֹן פְּרִשִׁיָּת תְּרַמִּית וְשׁוֹרֵד רִשְׁמוֹת הַתְּבִיעִים וְעוֹד - נִדְוָעוּ וְנַחֲשָׁפוּ רַק לְאַחֲרֹנָה.

17. אִינוּ כָּלל שִׁיחֵי בְּרִגְשָׁת תְּבִיעָה זו מֵהַנִּימוּקִים הַמּוֹפְרָטִים לְהַלֵּךְ:

• חֵלִיקֵי הַמִּכְר נִשׂוּא תְּבִיעָה זו מְלֻכְבָּיִם לְעוֹרֵף דִּין לְגוֹפוֹ שֶׁל עֵנִיין בְּבִיטוּלָם כִּפִּי שֶׁמְבֹרָקֵשׁ בַּתְּבִיעָה זו.

• צו הַמִּינּוּי שִׁיתַף לְכֹונֵס הַנְּמִסִּים שְׁאֵמְרָה חִיה לְהַתְּבַצֵּעַ כִּבְר בְּשֶׁלֶב רִאשׁוֹן וְכַתְּנָאֵי רִאשׁוֹנֵי וְחִכְרָחֵי לְחֻלֵּק מַכִּירַת הוֹיִלְחָה לֹא בּוֹצֵעַ עַד חַיּוֹם וְכָל הוֹרָאוֹתֵינוּ הוֹפְרוּ, וְלִפְיֶכֶךְ מִבְּחִינָה מִשְׁפָּטִית חֵלִיקֵי הַמִּכְר לֹא חֻקֵּל לְהַתְּבַצֵּעַ כְּדֵין, וְחִכְוֹנֵס אֵף חֲגִישׁ תְּצַחֵיר לֹא אִמִּיתִי בּוֹ טַעַן כִּי בִיצַע אֶת כָּל הוֹרָאוֹת צו הַמִּינּוּי לְמִרְוֹת שֶׁמִּדּוּבֵר בְּסִילּוֹף תְּאֵמַת.

• הַמְצִיעִים הַצְּחִירוּ לְפִחִיטוּקֵל הַדִּין בְּתִיק א' 7225/06 בְּבִיהַמִּישׁ הַמְּחֻזֵּי כִּבְאֵר שֶׁבַע כִּי לֹא יִטְעֲנוּ "שִׁמְנָה מְצִידִים בְּדָבָר שִׁינּוּי מַצְבֵּם לְרַעַת, אִם וְכִאֲשֶׁר יִחִיה מַצְבֵּ שֶׁטְעוֹנֹת הַזֶּה סִימּוֹן יִתְקַבְּלוּ עַל יְדֵי בְּתֵי הַמִּשְׁפָּט וְהַמְצָב יִתְחַפֵּךְ בְּאוֹפֵן שִׁיִּקְבַּע שְׁחֻזָּג סִימּוֹן

אכן זכאי לקבל בחזרה את הדירה, ולמכור נכון להגיש תביעה זו מייד ובהקדם האפשרי כמי שנעשה.

לאחרונה נודעו לתובעים עובדות חדשות שלא היו ידועות להם בעבר, כמפורט להלן:
1 - לאחרונה נודע לתובעים על קיומו של צו המכר מיום 11/12/05 שנחתם ע"י כבי הרשמות גלר בשוחד של תובעים לא היה ידוע עליו במועד הגשת הליך חי"פ 705/06. נתברר כי כל החלבים המשפטיים שבתם נקטו התובעים מיום 10/04/05 ואילך לעיכוב צו המכר מיום 10/04/05 היו לכאורה לשוא, שכן נתברר לאחרונה כי כבר ביום 11/12/05 נוצר צו מכר חדש שהתובעים לא ידעו עליו, והנתבעים 1-5 עשו בו שימוש בתרמית כגון רישום חבלות על הוילה על שם הנתבעים 4-5 בספרי הנתבע-11. 2 - לאחרונה נודעה מעורבות הנתבעים 6-10 בתרמית ובחשגת הליכי המכר החדשים פה. מעורבות נתבעים 6-10 בתרמית, המפורטת בתביעה זו מעולם לא נדונה, ולפיכך שובשו הליכים משפטיים הקשורים לביטול מכירת נכסי התובעים, והתובעים מבטלים בפני בית דין את הטענות מייד לכשניתן להם לעשות כן.

18. ביום 08/05/16 נפתחה תיקיה פלילית בהוראת ראש לאח"ה תת ויצב בורש ברנר כנגד הנתבעים, בעניין הליכי מכירת נכסי התובעים והטענות המפורטות להלן, ובחזרתו לרפיק צרפתי לפתוח בחקירה פלילית כנגד הנתבעים נרשם כדלקמן (צילום החלטה):

8/5/16

רפיק אלון צרפתי:

1. האם גשוא ותוכן התלונה מותר לנו מהעבר?
2. לעדכון יועמ"ש להב/אח"מ
3. להמשיך טיפול ועדכון שלו

בורש ברנר

8/5/16
רפיק אלון צרפתי
1. האם גשוא ותוכן התלונה מותר לנו מהעבר?
2. לעדכון יועמ"ש להב/אח"מ
3. להמשיך טיפול ועדכון שלו
גשוא

19. עד שנת 1999 היו התובעים במצב כלכלי מצויין, וחיו למעשה במצב של "איגרא רמאי".
20. הוחל משנת 1999 נפלו התובעים קורבן לתרגיל עוקץ שנקעה להם עני צורכי דין ומתווכים, ובוצעו כנגד התובעים פעולות פליליות ואף פשעים, ונחגשו לתבי אישום פגד חלק מהמעורבים שפגלו כנגד התובעים שלא כדון, והתובלים הגישו בשנת 1999 בביחמי"ש המחוזי בבאר שבע תביעות, ולאחר אלפי עמודים של ראיות ועדויות רבות, ניתן בשנת 2003 פסק דין בתביעות המאוחדות שהגישו התובעים (להלן-"התאק המאוחד"), פסק דין המשתרע על עשרות עמודים, שניתן בביחמי"ש המחוזי בבאר שבע, ע"י כבי סגו הנשיא השופט הכביר ברוך אזולאי, בו התקבלה תביעת התובעים במלואה, ובין היתר הורה ביחמי"ש לחשיב לתובעים את הוילת והדירה שניסו הנתבעים שבתיק המאוחד להעביר למעלותם.
21. לאחר מתן פסייד ע"י כפי השופט אונלמן, סברו התובעים כי הגיעו לשלב של מנוחה ונחלה, אך חש נפלו קורבן לנתבעים שבתיק זה, וחגשו למצב של "יבולא עמנקתא", שעד היום לא מתאוששים ממנו.
22. במסגרת הדיון בתיק המאוחד ניתנו לבקשת התובעים כבוד לשנת 2000 צווי מלמעה כנגד כל פעולה פוילה, שמועדם הוארך עד לשנת 2006, כך שכל המעולות שנעשו בתקופה זו, כולל פתיחת תיק החוצלי"פ שנפתח בשנת 2001, וכולל כל הליכי המלך שבוצעו עד לשנת 2006 נעשו בניגוד לצווי מניעה. יודגש כי החל מיום 10/04/05 ניתנו צווי מניעה אחרים שבתקופ ברציפות מיום 10/04/05 ועד היום ולכלל.
23. ביום 10/04/05 ובניגוד לצווי מניעה שאסרו את מכירת הוילת נמכרה הוילת במסגרת תיק החוצלי"פ ע"י הרשם שמעון רומי מלשכת החוצלי"פ בחדרה (להלן-"החלטות הרשמי").
24. לאחרונה נתברר כי הנתבעים 8-10 פעלו ביחד עם הנתבעים 1-3 במרמה בכדי למכור את הוילת לנתבעים 4-5 וכן בכדי למכור את דירת המגורים לנתבע-7 וכן לגרוף לעצמם מאות אלפי שקלים נוספים על השבון התובעים.
25. הנתבעים 1-2 תשיגו את החלטת המפירת הוילת ביום 10/04/05, באמצעות תרמית נוספת, שבמסגרתה טענו הנתבעים 1-2 בתיק החוצלי"פ בחדרה כי התובעים לא שילמו להם סך של 30,000 ש"ח מתוך 120,000 ש"ח על פי ההסדר שנחתם עם הכונס, ולפיכך, ומטענה זו בלבד נמכרה הוילת. ואולם, לאחרונה נתברר כי התובעים לא רק ששילמו את ה-30,000 הללו, אלא ששילמו ביתר סך של 42,125 ש"ח, דהיינו יותר מ-30,000 ש"ח. כספים אלו נעלמו לכיסו של הכונס, והוא לא דיווח עליהם, ובכך השיג את מכירת הוילת ביום 10/04/05.

26. בכך לא תמה התרמית שביצעו הנתבעים, שכן לאחרונה נתברר כי חכונס ביחד עם הנתבע-6 עשו יד אחת מנגדי התובעים, ומסרו מאחורי גבם של התובעים את הוילח במחיר עושק ל-2 גשים שהתובעים לא הכירו, שהם גבי יוספה בלוס ודגן בלחח, הנתבעים 9-10. בכדי להציל את הוילח, טענו הנתבעים 1-2 ו-6 כי על התובעים לשלם לנתבעים 9-10 סך של 135,000 ש"ח בכדי שיסכימו לוותר על רכישת הוילח, 70,000 ש"ח מתוכם לצורך השבת כספים ששילמו הנתבעות 9-10, ועוד 65,000 ש"ח כפיצוי על הזיתור על הוילח.

27. כמו כן, החתימו הנתבעים 1-2 ו-6 את התובעים על מסמכים שונים, כולל מכירת דירת המגורים לנתבע-7 וכן מסמך שבו מאשרים התובעים כי קיבלו תלוואה בסך של 135,000 ש"ח לצורך התשלום. לנתבעות 9-10 שהתובעים מעולם לא קיבלו לידיהם, וכן החתימו הנתבעים 1-2 ו-6 את התובעים על הערת אזהרה לטובת הנתבע-7 על זכויות התובעים בדירת המגורים, בלשפת המקרקעין, שאות המסמכים הללו עותקים התובעים לבטל במסגרת תביעה זו, שכן רק לאחר התגומת על כל המסמכים הללו ואחרים הסכימו הנתבעים 1-2 לחתום על הסדר תשלומים לתשלום 120,000 ש"ח שאותו טענו הנתבעים 1-2 כי התובעים חפרו ובכך השיגו את מכירת הוילח.

28. ואולם, גם בכך לא תמה התרמית, שכן נתברר בזיעבד כי כאשר תנתבעים 1-2 ו-6 החתימו את התובעים על מכירת הדירה ועל הערת אזהרה ועל אישור קבלת התלוואה לצורך תשלום לנתבעות 9-10, היה חספם מכירת הוילח לנתבעים 9-10 מבוטל.

29. דחיינו, הנתבעים 1-2 ו-6 החתימו את התובעים על המסמכים המחזיתיים הללו בתרמית, ולכן מבוקש לבטלם.

30. כפי כי באם היו התובעים יודעים כי מכירת הוילח לנתבעות 9-10 מבוטלת, חרי שלא היו מעלים על דעתם לחתום על מכירת זירת המגורים לנתבע-7, לא היו חותמים על אישור קבלת תלוואה בסך 135,000 ש"ח לצורך העברתה לנתבעות 9-10, ולא היו חותמים על הערת אזהרה לטובת הנתבע-7 על זכויות התובעים בדירת המגורים, וכן לא היו חותמים על הסדר התשלומים שבאמצעות העלמת הפספים בו השיגו הנתבעים את מכירת הוילח ביום 10/04/05.

31. ביחמ"ש הנכבד נפנתו למפורט בתצהירי התובעים המפורטים בחומר המקיף המצוי בפני תת ניצב כורש בהגור מפקד יאחייח ביחי לחב 433 שחלקו מציב, ולהיווכח כי יד הנתבעים 6-10 חיותה גם היא כמעל, וקענות התובעים כנגד נתבעים 6-10 מצדילקות גם ון את ביטול עסקת מכירת הוילח והדירה.

32. עד ליום מתן החלטת הרשם, דחינו עד ליום 10/04/05, עשו הכונסים התובעים 1-2 (להלן - "הכונסים" או "הכונסי") מסמך ניסיונות למכירת הוילה, אך הם בוטלו במסגרת החלטות בתי המשפט.

33. לפני מתן החלטת הרשם מיום 10/04/05, פנו התובעים לתיק ההוצל"פ וטענו את טענותיהם (להלן - "טענות התובעים") המפורטות להלן:

1. הכונס מנסה למקור את הוילה בכדי לממש משכנתא שלא קיימתו;
2. הכונס לא ביצע את צו המינוי ונפר את כל הוראותיו, והוא מסרב בתוקף לבצע את הוראות צו המינוי, והוא אף מסרב להחלטות הוצרות שנשנות המחייבות אותו לבצע את צו המינוי ככתבו וכלשונו.
3. הכונס מתעלם מחודעות התובעים ומדרישתם לפדות את הוילה, ולא ממציא לתובעים את החצעה המועדפת עם גובה החוב לצורך הפדיון, בניגוד לצו המינוי.
4. הכונס הטיף עיקולים שקריים על הוילה באמצעות זיוף מסמכים מתיק הוצל"פ סגורים, ובכך מנסה למנוע במזיד את פדיון הוילה עיני התובעים.
5. התובעים עשן שימוש בחסכמת חתבע-3 לקיוון נזקל כעוס מחוב המשכנתא, וקיוון את מלוא חוב המשכנתא ואיפסו אותו ולכן אין כלל חוב משכנתא שניתן לממש בתיק ההוצל"פ ולכן יש לקבור את תיק ההוצל"פ ולהכריז על ביצוע הפדיון בפועל עיני הקיוון.
6. הוילה יש לשמרון אליאס ולרבקה סימון זכויות קנייניות והוטלו לזכותם משכנות ושילבורים והכונס מתעלם מהם בניגוד לצו המינוי ולחק המשכון המחויב תאגיד (כפי שבפנינו) לפנות לבעלי הזכויות ולאפשר להם לפדות את הוילה שלהם גלויות קניין בו. לתובעים זיקה ישירה אל העובדות, התובעת הינה יורשת של עובד שמעון אליאס, והתובע חנו הירש של עובדו רבקה סימון.
7. ישנם צווי מניעה בתוקף האוסרים כל פעולה בווילה.
8. הכונס החתים את התובעים על הסדר תשלומים משנת 2003, שנחתם במסגרת תרבות ומצגי שווא, ולכן דינו בטלות.
9. כספים ששולמו לכונס נעלמו ולא דווחו.
10. כל פעולות הכונס בתיק נעשו בניגוד לכל דין, ולא בוצעה אף לא פעולה אחת כדין.

34. ביום 10/04/05, ניתנה החלטת הרשם ע"י כבי הרשם רומי מלשכת ההוצל"פ בחזרה, למרות טענות התובעים המפורטים לעיל שהוגשו לתיק ההוצל"פ ע"י התובעים לפני יום 10/04/05.

35. לאחר שניתנה החלטת מיום 10/04/05 נחשפה לתובעים התרמית, שבמסגרתה נגבו מסמכי התובעים מתיק ההוצל"פ לפני יום מתן החלטת הרשם, דחינו לפני יום 10/04/05, כך שטענות התובעים לא היו בתיק ההוצל"פ בשעה שניתנה החלטת הרשם ביום 10/04/05, ולכן

ניתנה החלטת הרשם לתובעים טוענים כי באם היו טענות התובעים בפני הרשם הרי שלא הייתה מתקבלת החלטת הרשם.

36. נתברר כי היות והכנס לא הצליח למכור את הוילה עקב כך שבתי המשפט ביטלו את כל ניסיונותיו למכירת הוילה (שהחלו משנת 2001 בו נפתח תיק החוצליץ ועד ליום 10/04/05 בו נמכרה הוילה), שינה הכנס את דרך פעולתו, וגנב לפני יום 10/04/05 את המסמכים מתיק החוצליץ בכדי לחשוף את המכר, כך שטענות התובעים לא היו בתיק החוצליץ בשעת שהרשם קיבל את החלטת הרשם מיום 10/04/05, ובכך השיג הכנס את החלטת הרשם בתרמית.

37. עקב הסמכות המקומים הנתונה למחוז חיפה, פלו התובעים לכוהמ"ש המחוזי בהיפת בבקשה לביטול החלטת הרשם עקב התרמית, ותחת ידי ביהמ"ש המחוזי בהיפת ביום 18/05/06 וביום 04/06/06 החלטות שחזרו לרשם החוצליץ רומז לדון מחדש בחלטתו מיום 10/04/05, דחינו בהחלטת הרשם (להלן - "החלטות המחוזי").

38. החלטות המחוזי אושרו ע"י ביהמ"ש העליון (כבי השופט גרוניס) בחלטות מיום 04/03/07 ומיום 01/06/07 (להלן - "החלטות כבי השופט גרוניס"), שאישרו את החלטות המחוזי, וכבי השופט גרוניס אכן קבע בהחלטותיו כי אכן הליך המכר נפתח מחדש החל מיום 18/05/06, וכתוצאה מכך הליך מכירת הוילה אינו חלוט כלל ופולל נכון ליום הגשת תביעה זו, והוא למעשה מעורב באמצעות פסק דין שניתן בתיק א' 7225/06.

39. כשפגו התובעים לתיק החוצליץ בחדרה עם החלטות המחוזי לצורך דיון מחדש בהליך המכר, נתברר כי עקב כך שלפתח הקירה פעניין גניבת המסמכים, ולצורך שיבושה, העביר הכנס כבר ביום 04/09/05 את תיק החוצליץ מהלשכה בחדרה ללשכת החוצליץ בהרצליה.

40. כל ניסיונות התובעים להסגיר את תיק החוצליץ מהרצליה לחדר בכדי שביטול החלטת הרשם תדון בחדר עלו בתוהו עקב החלטות תמורות של כבי הרשמת גלר מהלשכה בהרצליה שאליה הגיע התיק.

41. נתברר כי הרשמת גלר קשורה ישירות לפרשיות שוחד הקשורה ישירות למכירת הוילה, ובדיעבד ורק לאחרונה התברר כי היא התמחה ביום 11/12/05 על צו מכר חדש למכירת אותה וילה ע"י אותו כונס לאותם מציעים המשיבים 4-5, פרשיית השוחד של הרשמת גלר מתוארת בין היתר גם במסמכי יח' להב 433 המצ"ב, ומתוארת בזו בקצרה:

42. סירובה המתמשך של כבי הרשמת גלר להחזיר את תיק החוצליץ לדיון מחדש בחדרה, היה תמחה, והתובעים נאלצו לפנות לבתי המשפט על מנת להוציא צו מניעה שיאסור פעולות בנכס עקב סירוב הרשמת גלר לבצע תנחיות בימ"ש מחוזי, וגרם לתובעים ללחוץ אדיר שכן מדובר

בוילת שחנתבועים עשו הכל כדי לנגל את התובעים ממנה, ולכן התובעים מצאו עצמם בפני שוקת שבורה לקב. סירותהרשמת, ואכן הופקו צווי מניעה ע"י בוני המשפט.

43. יום אחד התקשר אל התובע עו"ד יורם פלץ שמשרדו שכן באזור הרצליה תל אביב, וטען באוזני התובע כי חברו עו"ד דוד לוי הינו חבר קרוב של הרשמת וכל הוא נמצא באותו רגע במשרד הרשמת גלר, ואם התובע ישלם 3,000 ש"ח תרי שהרשמת תסכים להעביר את התיק ללשכה בחדרת.

44. התובע סבר באותו רגע שמדובר בתשלום הוצאות שכר טרחת עו"ד, שנועד בכדי שעוה"ד ילושו בקשות מתאימות, וטען באוזני עו"ד פלץ כי הוא במצב כלכלי קשה וכי אין לו את הכספים באותו זמן, ואולם התובע התחייב לשלם והעביר פקס בו הוא מתחייב לשלם 3,000 ש"ח.

45. ואולם בתוך כ- 20 דקות מרגע שיגור הפקס בו התחייב לתשלום של כ- 3,000 ש"ח קיבל התובע להפתעתו ולתדהמתו הרבה פקס שבו החלטת לבי הרשמת גלר להעברת התיק ללשכה בחדרת.

46. ברור כי ה- 3,000 ש"ח לא נועדו לצורך שכיט, אלא לצורך שגד של הרשמת, דבר שנחקר במשרדי לקב 433 בפני ראש לאחיה תת ליצב כורש ברנור.

47. בכך לא תמה תשחיתות השיפוטית. לאחרונה נודע לתובעים כי כאשר היה התיק בידי כבי הרשמת גלר היא חלמה ביום 11/12/05 על צו מכר נוסף, שבפועל ביטל את צו המכר מיום 10/04/05 שנחתם ע"י הרשם רו"מי בלשכה בחדרת, צו מכר שבו נמכרה אותה הוילת לאותם נתבעים 4-5 ע"ל אותו כונס נכסים, והתובעים לא ידעו עד לאחרונה על צו המכר מיום 11/12/05, ונראה כי הנתבעים 1-5 ו-11 עשו שימוש בצו מכר זה לצורך המשך התרמית ורישום הזכויות בוילת על לשם הנתבעים 4-5 בספרי הנתבע-11. דהיינו, מצד אחד פעלו התובעים לעקב הליכים שחש מודעים להם, ומצד שני ומאחורי גבם עושים הנתבעים שימוש בצוויים שהשיגו במרמת והוסתרו מהתובעים בניגוד לכל דין.

48. התובעים לא ידעו כי כאשר היה תיק ההוצליפ בהרצליה חתמה ביום 11/12/05 כבי הרשמת שרון גלר אחרונה על צו מכר חדש.

49. דהיינו, עד לאחרונה אין אחד פרט לנתבעים ופרט לרשמת שרון גלר אחרוני (להלן- "הרשמת"), לא ידע על קיומה של החלטת הרשמת שניתנה ביום 11/12/05 שבה חתמה הרשמת על צו מכר למכירת אותה הוילת לאותם המצויעים (להלן- "החלטת הרשמת"), וזאת במסגרת פרשיות שונד רשמת המפורטת במסמכי החקירה שנפתחו נגד הרשמת המצייב.

50. למיכר, מבוקש לחרות על ביטול פסק דין והתחלטה כמבוקש לעיל.

להלן יתר הנימוקים:

51. דין עסקת מכירת חוילה (להלן "מכירת חוילה") בטלות וזאת בין היתר מהנימוקים הבאים והעובדות שנחשפו לתובעים רק לאחרונה, כפי שיפורטו להלן:

1.1 צו מכירת חוילה מיום 10/04/05 בוטל ע"י צו מכירה אחר מיום 11/12/05 (להלן "צו המכירה"). צו המכירה מיום 11/12/05 נחשף לתובעים רק לאחרונה, ומעולם לא נדונה הצתריה לביטולו.

1.2 צווי המכר מבוטלים עקב קיומו של צו מכר אחר משנת 2003 שטרם בוטל, שבו נמכרה אותה וילה ע"י אותו כונס אך לקונים אחרים שהם לא חמציצים בתיק זה. עקב העלמות מסמכים מסיבית מתיק החוצלי"פ לא ניתן לאתר מסמכים הקשורים למכירה זו.

1.3 צווי המכר מבוטלים עקב פדיון חוילה שבוצע ע"י התובעים עוד לפני 10/04/05.

1.4 צווי המכר מבוטלים עקב כך שניתנו במועד בו היה קיים צו מניעה בתוקף.

1.5 צווי המכר מבוטלים עקב כך שלא הופר החסור עם הכונס ולכן לא היונה כל סיבה לחגשת חבקשה למכירת הוילה ביום 10/04/05.

1.6 צווי המכר מבוטלים עקב השגתם בתרמית שהתובעים לא יכלו להוכיחה עד היום עקב חוסר סמכות הרשם רומי שגילה נתונים סותרים לנתוני הכונס, וזאת לאחר שנחשפו לו חלק מהמסמכים הגנובים, ולכן הרשם רומי מנע את עדות מר שמואל מנשה מנהל חלשכה בתדרת שפתח בתקירות היעלמות המסמכים שהגיע לאולם הדיונים להעיד על גניבת המסמכים ועל התרמית. כמו כן נמנעה עדות מר אביעד צברי ממשרד הכונס שהחזיר מאוחר מידי ולאחר מתן ההחלטה למכר חלק מהמסמכים הגנובים שהגיע גם הוא לאולם הדיונים בכדי להעיד על גניבת המסמכים מתיק החוצלי"פ אך גם עדותו נמנעה ע"י הרשם רומי. התובעים לא הצליחו עד היום להעיד עדים מטעמם להוכיח את התרמית.

1.7 צווי המכר מבוטלים עקב כך שבילה קיימים זכויות קניין של עיזבון אליאס שמעון ועיזבון רבקה סימון שחכונס נישל גם אותם שלא כדין ובניגוד לצו המניע ובניגוד לחוק

המשכון, בשלתובעים זיקה ישירה לעיבוגות. התובעת יורשת של עובון שמעון אליאס, וחתובע יורש של עובון רבקה סימון.

1.8 צווי המכר מבוטלים וחושגו בתרמית שמעולם לא נדונח ומעולם לא ניתנה לתובעים ההודמנות להוכיח את הפרמית.

1.9 צווי המכר מבוטלים עקב כך שנחתמו בניגוד לצו מניעה שאסר את מרן ההחלטה מיום 10/04/05.

1.10 צווי המכר מבוטלים שכן הם נחתמו בניגוד לצו המינוי לכונס נכסים.

1.11 צווי המכר מבוטלים כיוון שהושגו באמצעות העלמת כספים שביצע הכונס ודיווח שקרי על אי תשלום והשגת המכר בכך.

1.12 צווי המכר מבוטלים כיוון שהושגו באמצעות תצחיר שקרי עליו חתם הכונס.

הנתבעים מכרו את חויליה למימוש משלנתא שלא קיימת ואופסה לפני חתולת המכר:

52. חבנק ובא כוחו הכונס עוייד סונדרס מכרו למציעים חול רינה רדנפורד (לחלן-המציעים) ביום 10/04/05 את חויליה של התובעים לצורך מימוש משכנתא שלא קיימת כלל וכלל, וזאת עקב כך שחוב המשכנתא אופס והמשכנתא סולקה כבר לפני 10/04/05.

53. לצורך קביעה פשוטח ומיידית זו כל שצריך הוא להורות לכונס לבצע סוף סוף ולאחר שנים רבות של הפרת צו המינוי ולחמציא לתובעים את החצעה המועדפת עליו עם גובח החוב, ואז ניתן יהא לקבוע כי עוד לפני יום 10/04/05 בוצע מדיון של חויליה וסולק חוב המשכנתא, וזאת עקב הסכמת הנתבע לקיזוז נזקי כינוס מחוג המשכנתא. מפתיחת תיק' החוצלייפ בשנת 2001 ועד ליום 10/04/05 היו נזקי הכינוס שנגרמו לתובעים עקב חתנחלות הנתבע והכונסים בתיק החוצלייפ כ- מיליון שיח. הכונס חפר את צו המינוי ועד היום לא מסר לתובעים את החצעה המועדפת עם גובח החוב לצורך הוכחת ביצוע הפדיון על פי צו המינוי. היות ולא ידוע עד היום גובח החוב לא ניתן לקזו את נזקי הכינוס מחוב המשכנתא, ובכך לחכריו על ביצוע הפדיון בפועל עוד לפני 10/04/05. לצורך הכרוח יגל הפדיון נביקול המכר יש להורות לכונס למסור לתובעים את החצעה המועדפת עם גובח החוב על פי סעיפים 5-6 לצו המינוי, ומייד ובתוך 24 שעות לאחר מכן יכריו ביהמיש על ביצוע הפדיון בפועל כבר לפני 10/04/05 ולכן כל חליך המכר שחתל מ- 10/04/05 יבוטל שכן ביום 10/04/05 לא היה כל חוב משכנתא לממש.

שטחי החלף כנגד התובעים:

בהליך זה הוכחו, תוקפם התובעים את כל החלטות והאירועים שבוצעו מתחילת הליך המכר, והיות והסמכות לדיון בכל החלטות והאירועים שבוצעו מתחילת הליך המכר נתונה אך ורק לבימ"ש נכבד זה, ולא לשום בימ"ש אחר, עקב כך שכל תנתבעים חקשורים לעתירה זו הינם בעלי דין בתיק זה בלבד, ועקב כך שחלטות שבמסגרתם נותנו צווי מכר למכירת הוילת (להלן-"החלטות המכר") התקבלו באמצעות תרמית שביצעו הנתבעים ובאי כוחם בנשי הנכסים עו"ד יונתן קוגודרס ועו"ד נילי ארזוביץ (להלן-"הכונס"), והיות והתרמית בוצעה הן כנגד התובעים והן כנגד ביחמ"ש, והיות ובאשר מבוצעת תרמית כנגד ביחמ"ש אזי ביחמ"ש הופך להיות צד ישיר בעתירה לביטול החלטת שנתן ואשר הושגה בתרמית, והיות ועקב התרמית נחתם ביום 10/04/05 בלשכת ההוצל"פ בתדרה צו מכר ע"י הרשם שמעון רומי (להלן-"החלטת הרשם"), והיות ועקב התרמית נחתם ביום 11/12/05 בלשכת ההוצל"פ בהוצל"פ צו מכר נוסף ע"י הרשמת שרון גלר אחרוני שחוסרת עד לאחרונה מבימ"ש זה ומהתובעים (להלן-"החלטת הרשמת"), והיות והחלטת הרשמת התקבלה במסגרת פרשיית שוחד, והיות והחלטת הרשמת החליפה וביטלה את החלטת הרשם, והיות והחלטת הרשמת חוסרת עד לאחרונה ע"י הרשמת הנתבעים ובאי כוחם הכונסים מכל בתי המשפט ומתובעים ונחשפה דין לאחרונה, והיות והחלטות שניתנו עד לאחרונה ע"י בתי המשפט ורשמי ההוצל"פ ניתנו לאחר מועד מתן החלטת הרשמת ולא לקרו כחשבון את קיומה של החלטת הרשמת שגרמה לסיכול כל החלטות חללו, והיות ואי הידיעה על החלטת הרשמת גרמה לשיבוש הליכים מהותי ע"י בתי המשפט ורשמי ההוצל"פ, והיות והכונס חתם ביום 02/02/06 על תצהיר שקרי בו הצהיר כי ביצע את כל הוראות צו הפינוי (להלן-"תצהיר הכונס השקרי"), והיות ועקב תרמית זו נפתחו ביום 03/07/15 וביום 22/02/16 כנגד הנתבעים הכונס הרשם והרשמת ועובדי לשכת ההוצל"פ בהדרה חקירה פלילית ביחי לחב 433 אגף לחקירות ומודיעין תחידה הארצית לחקירות הונאה של משטרת ישראל בתיק פלילי, מתבקש ביחמ"ש הנכבד להורות בדלקמן:

- 54. לקבוע כי עוד לפני יום 10/04/05 בוצע פדיון של הוילת וסולק חוב המשכנתא, וזאת עקב הסכמת הנתבע לקיזוז נזקי כינוס מחוב המשכנתא. עד ליום 10/04/05 היו נזקי התובעים כ- מיליון ש"ח. הכונס חפר את צו הפינוי ועד היום לא מסר לתובעים את החצעה המועדפת עם גובה החוב לצורך ביצוע הפדיון על פי צו הפינוי. לצורך כך יש להורות לכונס למסור לתובעים את החצעה המועדפת עם גובה החוב, ולאחר מכן יכריז ביחמ"ש על ביצוע הפדיון בפועל.
- 55. לקבוע כי הכונס מכר למציעים ביום 10/04/05 וילה למימוש משכנתא שלא קיימת, ואופסה לפני 10/04/05.

- 56. להורות על ביטול החלטות המכר.
- 57. להורות על ביטול החלטת הרשם.

58. לתורות על ביטול החלטת הרשמת.

59. לקבוע כי הכתל עו"ד יונתן סגנדרק. חתם ביום 02/02/06 על תצהיר שקרי שבאמצעותו השיג את הליך המכר שבו נמכרו חוילת למציעים הול רינה ודונפורד הנתבעים 4-5.

60. לתורות לכונס לבצע סוף סוף את צו המינוי שמחווה תנאי ראשוני והכרחי לפתיחת הליך המכר הנידון פה, שכן עד היום חפר הכונס במסגרת התרמית ברגל גסה את כל חוראות צו המינוי ולא בוצע אף לא הוראה אחת מצו המינוי.

61. לתורות לכונס להודיע על פי הוראות צו המינוי וחוק המשכון לעובן שמעון אליאס (שלתובעת זיקה ישירה לאבון שמעון אליאס - התובעת היא בתו של שמעון אליאס ז"ל) ולעובן רבקה סימון (שלתובע זיקה ישירה לעובן רבקה סימון - התובע הוא בנה של רבקה סימון ז"ל) (להלן - "העובדות") על זכותם לפדות את החילת, ולאפשר לעובדות שלהן זכויות קניין על חוילת לפדות את החילת, וזאת על מנת למנוע מהנתבעים והכונס את המשך ביצוע התרמית כנגד העובדות ולקבלת מהנתבעים והכונס את גישול העובדות מזכויותיהם הקנייניות בוילת שלא כדין.

62. לתורות לנתבעים 3-1 לחשוב למציעים את כל כספם אשר נמצאים בידיהם ולחורות על ביטול כל מסמך שבמסגרתו מכר הכונס את חוילת למציעים.

63. לאפשר לתובעים להוכיח לפינמאש הנכבד כי מאז הופנה הליך המכר לדיון מחדש בפני הרשם רובי עקב התרמית, הרי שעד היום לא ניבחתה התרמית הנטענת פה, לא עיי בימיש כלשהו ולא עיי רשם הוצליף כלשהו, וזאת בניגוד להחלטות שניתנו בתיק בריע 896/05 מימים 18/05/06 ו04/06/06, ובניגוד להחלטות ביהמיש העליון (כבי השופט גרוניס) שאישרו ביום 04/03/07 וביום 01/06/07 את החלטות שניתנו בתיק בריע 896/05 מימים 18/05/06 ו04/06/06 וקבעו כי אכן נפתח הליך המכר מחדש החל מיום 18/05/06, ובתוצאה מפד חסד המכר אינו חלוט כלל וכלל.

64. לתורות על השבת המצב המשפטי של זכויות התובעים בוילת לקדמותם כפי שהיח לפני מתן החלטת הרשם.

65. לאחר שיבוטלו החלטות המכר ותבוטל החלטת הרשם ותבוטל החלטת הרשמת, ואז לחילופין, מתבקש ביהמיש לתורות לכונס להעביר את תיק הוצליף לשכת הוצליף בירושלים או לכל לשכת אחרת פרט ללשכה בחדרה (שכנגד רשמיה ועובדיה נפתחה הקירח פלילית ביחי לחב 433 והם מנועים מלדון בהליך המכר הנידון פה) ולקבוע כי לרשם הוצליף

נוענה הסמכות להעיד את אביעד צברי ושמואל מנשה (העדים לצורך תוכחת התרמית בגניבת מסמכי החוצלי"פ) ולדון בביטול הליך המכר ובעזבונו ובזכויות בוילה בניגוד להחלטתו של הרשם יומי מיום 19/02/07, ולהורות לו לדון בביטול הליך המכר, וכן להורות לרשם החוצלי"פ לקיים דיון בו יעידו מר אביעד צברי ממשרד חכונס, וכן מר שמואל מנשה מנהל לשכת הוצלי"פ חדרה, על התרמית וגניבת המסמכים שבוצעה בתיק החוצלי"פ נשוא הליך מכירת הוילה אשר באמצעותה הושגה החלטת הרשם וחושג הליך המכר נשוא ההחלטות בת"מ קריע 896/05 מיום 18/05/06 ו- 04/06/06, וכן לאפשר לתובעים להעיד עדים נוספים מטעמם בעתירתם לביטול הליך המכר, שכן כל אלה נמטו עד עתה מרשם החוצלי"פ עקב חוסר סמכותו לבצע את ההחלטות מיום 18/05/06 ו- 04/06/06.

רישום בעלות כוזב במסמכי רשות מקרקעי ישראל וההליך כנגד הנתבע-11:

66. ביום 22/11/07 ניתן פג"ד הנתבעים 1,4,5 פסק דין בתובענה לסעד הצהרתי וצו מניעה קבוע בתיק אי 7225/06 (סימון נ' סונדרס וחול) בביהמ"ש המחוזי בבאר שבע (להלן - "פסח"ד") שבו הורת ביהמ"ש על מתן צו מניעה קבוע כמבוקש בתובענה בסעיף 2 לסעד העיקרי שזו לשונו:

"צו מניעה האוסר על הנתבעים (נתבעים 13-14 שבחליך זה - הח"מ) או מי מטעמם, עד למתן החלטה בבקשה לביטול צו המכירה, שהוציא תחת ידו ראש ההוצאה לפועל בחדרה, בעילת תרמית, לקבל חזקה ובעלות בוילה המקרקעין, ו/או לעשות שינוי תיקון שימוץ או כל עבודה אחרת בוילה אשר בבעלות הנתבעים (התובעים 1-2 שבחליך זה - הח"מ) ואשר ממקום ברובע ט' ברחוב אדונו ג'ויך 20 באשדוד, הידוע כגוש 2023 חלקה 10 מגרש 208 (להלן - "הוילה")."

67. התובעים המצאו לזי המנהל את פסח"ד מיד לכשניתן, ואף המציאו שוב ביום 13/01/09 את פסח"ד ואת התובענה בתיק אי 7225/06 בצירוף מכתבו של בייכ התובעים ע"ד עז אלוד שחודיע למינהל מטעם התובעים על קיומו של פסח"ד בתוקף האוסר העברת זכויות בוילה ואף ביקש במכתבו מחמנהל לודיע אותו על כליפניה עתידית לשינוי בעלות בוילה.

68. חרף כל זאת, לאחרונה נתברר לתובעים כי נחסמה גישתם לתיק הוילה במינהל.

69. התובעים חוששים כי הנתבע-11 ביצע או בעינומו של ביצוע פעולות בזכויות התובעים בוילה שלא כדיון, ובניגוד לפסח"ד, ולכן נחסמו לתובעים הגישה לתיק הוילה שלחם.

70. חשש זה מקבל חיזוק משמעותי עקב סירוב הנתבע-11 לאפשר לתובעים גישה לתיק המנהל בכל הקשור לוילה.

71. התובעים הודיעו למנהל מספר פעמים כי קיים פס"ד האוסר כל דיספוזיציה בוילת, אך התובעים לא קיבלו מענה ראוי, ונראה בבירור כי המינוחל מסתיר במוזד מהתובעים מידע לגבי הוילת.

72. לאחר קצן נחשף בתיקשורת כי הוגשו כתבו אישום כנגד גורמים ניהוליים במשרדי התבע-11 בחשד לשחיתות וחברות של נכסי מקרקעין שלא כדין, ולפיכך חוששים התובעים מנוק בלתי חפ"ד שיגרם להם עקב פעילותן הפסולה ושלא כדין ובניגוד לפס"ד של התבע-11. לפיכך מברקש הסעד כנגד התבע-11, וביחמייש מתבקש לחרות לתבעים 1-3 ו-11 להסיר ולבטל כל רישום זכויות בוילת על שם התבעים 4-5 הקיים בספרי התבע-11.

העתירה לביטול החלטות מיום 26/1/09 ו-08/3/09 שיתנו בתיק ברי"ע 3398/08

ביחמייש הנסבד התבקש בחלקו-1 לח לבטל את החלטות מיום 26/1/09 ו-08/03/09 שיתנו בתיק ברי"ע 3398/08 (להלן-החלטות) בה נדחתה בקשת התובעים למתן פטור מהפקדת העירבון, לכאורה מרמת תרמית שבוצעה ע"י המשיבים בתיק ברי"ע 3398/08 (להלן-המשיב"א או התבעים 1-5) כלפי ביחמייש, וגם כלפי התובעים, וזאת עקב המפורט להלן:

1. בשנת 2007 יתנו החלטות ביחמייש העליון (כ"ב תשפ"ט ג'ורליס) המאשרות את הדיון בתיק ספציפי זה, למרות החלטת ביחמייש העליון בהל"ך 9945/05, ולכן החלטות המכר אינה חלוטה ואין כל מניעה מלדון לגופו של עניין בתיק זה.

2. כן אין כל מניעה מלדון לגופו של עניין בתיק זה מגימקיים נוספים, שכן כל חלק המכר מעוכב ברציפות מיום 10/04/05 ואילך, באמצעות מסך דין שניתן בביחמייש המחוזי בבאר שבע, וכן המציעים המשיבים 2-3, הצחירו לפרוטוקול ביחמייש המחוזי בבאר שבע כי לא יטענו שישו מצבם להנה כאשר ידון ביחמייש בביטול המכר, ולכן המשיבים מנועים מלחתנגד לבקשה זו.

3. התובעים טבורים כי סיכויי הצרעון בתיק ברי"ע 3398/08 נבותים במיוחד ותובעים לדון בו לגופו של עניין, שכן נחשפו לאחרונה לכאורה, מספר מעשי תרמית שבאמצעותם הושגה החלטתה.

4. כך לדוגמא ביום 13/06/16 להשפה לכאורה תרמית מצד-באי כות המשיב והמשיב שבמסגרתה העלימו והסתירו את כספי יתרת המכר, ואף הצחירו בעבר בתיק זה כי כל יתרת כספי המכר שבידי המשיב ובקופת הכינוס מעוקלים באמצעות עיקול שהוטל על כספי המכר שבידי המשיב, ולכן לא ניתן לעשות בהם שימוש כתחליף לעירבון בתיק זה, ומנגד ביום 13/06/16 הצחירה ב"כ המשיב לראשונה כי יתרת כספי המכר בסך 83,948.17 ש"ח (להלן-ה"סכום") המצויים ביד המשיב אינם מעוקלים. לכן, תובעים המבקשים להסתמד לכאורה על התרמית

שנחשפה ביום 13/06/16, תרמית שממנה עולה בבירור כי קיימת לתובעים וכן הייתה כבר קיימת להם בזום מתן החלטת זכות קיוויו וחם פטורים מהפקדת העירבון בתיק בהתאם לחלטת ביחמי"ש העליון בתיק רע"א - 7727/98.

5. כן נחשפה לכאורה תרמית נוספת שבמסגרתה נחתם צו מכר נוסף ביום 11/12/05 ע"י כבי תרשמת גלר מלשכת התוצולים הרצליה, שרק לאחרונה נחשף לתובעים, והוסתק עד לאחרונה הן מהתובעים והן מביחמי"ש, שהשפיע על החלטת נשוא הערעור בתיק זה, פן השפיעה על החלטת ביחמי"ש נכבד זה, צו מכר שנחתם לכאורה בשוחד של רשמת תוצלים, ולכן דין לערער זה להתקבל, ולכן מבוקש לבטל את החלטתה.

6. כן נחשפו לכאורה מעשי תרמית נוספים, שמפורטים בתמצית, המצדיקים גם הם כל אחד בכווחו וקוא, לבטל את החלטתו ולדון לגופו של עניין בערעור דנא.

7. ביחמי"ש הנכבד מתבקש לעשות שימוש בהחלטת ביחמי"ש העליון במקרה דומה בתיק שמספרו רע"א - 7727/98 א' ולבטל את החלטתה.

החלטת מיום 26/1/09 ו- 08/03/09 מצייב לתיק הנספחים

החלטת ביחמי"ש העליון במקרה דומה בתיק רע"א - 7727/98 א' מצייב לתיק הנספחים

8. בהחלטת ביחמי"ש העליון במקרה דומה בתיק רע"א - 7727/98 א' נרשם כדלקמן:

**"זכות הקיזוז יכולה לשמש כתחליף להפקדת ערבון
כאשר בידי המשיב סכום העולה על גובה הערבון,
אשר אין מחלוקת שעל המשיב לשלמו למבקש הפטור.
במקרה כזה עשויה אפשרות הקיזוז להוות ערובה
מספיקה לתשלום הוצאות המשפט".**

9. התובעים עושים שימוש בזכות הקיזוז על פי החלטת ביחמי"ש העליון הנ"ל, שכן בידי המשיב הסכום העולה על גובה העירבון, אשר אין מחלוקת שעל המשיב לשלמו לתובעים, ולכן במקרה כזה אפשרות הקיזוז מהווה ערובה מספיקה לתשלום הוצאות המשפט, ומחווה תחליף לערבון.

10. לתובעים אין ולא הייתה את היכולת הכלכלית להפקיד את העירבון, כפי שעולה גם מטענת המשיבים עצמם כפי שנרשמה בסעיף ב' לחלטת מיום 26/01/09 המצייב.

11. התובעים טענו בעבר כי בידי המשיב קיימים כספים רבים חשויים להם שמוסתרים מענייתם ואשר לא ידוע להם מה עלה בגורלם, בגובה של למעלה מסכום העירבון שנקבע בתיק ביהמ"ש, זתולנו הרבה מעבר לסך של 6,000 ₪ שהתובעים טענו כי יכולים לשמש לקינוו וכתחליף להפקדת העירבון.

12. ואולם, בכל המקרים, ולכאורה-גדי לשבש את הליך ביחמ"ש ע"י דחייתו עקב אי הפקדת העירבון, טענו באי פוח המשיב שוב ושוב כי על כספי המכר שהם הכספים שנמצאים בידיו הוטלו עיקולים ע"י נושים אחרים של התובעים, ולכן לטענתו לא ניתנים כספים אלו להוות תחליף לעירבון, בניגוד לחלטת ביחמ"ש העליון המצייב.

13. ואולם ביום 13/06/16 נחשף לראשונה כי מדובר לצאורה בתרמית וכי טענת המשיב למיח כספי המכר שנמצאים בידו מעוקלים - אינה אמת, כך על פי הצהרתו מיום 13/06/16 לתיק ההוצל"פ, ועל פי החלטת רשם החוצל"פ מיום 13/06/16.

14. ביום 13/06/16 הפקיד המשיב הסכים בתיק ההוצל"פ שזא חלקי זה. כספים אלו הם של התובעים, וזם מצויים בעתרת זכות בתיק ההוצל"פ שפתח המשיב נגד התובעים למכירת הנכס הנדון בתיק ביהמ"ש קמא.

מצייב החלטת כבי חרשם בעניין ההפקדת של הכספים הנ"ל - בתיק הנספחים מצייב דף החשבון מתיק החוצל"פ המעיד על ההפקדה של הכספים הנ"ל - בתיק הנספחים

15. מעיון בהחלטת כבי רשם החוצל"פ מיום 13/06/16 עולה כי נרשם בה כדלקמן:

**"רשמתי לפניי הודעת כונס הנכסים על הפקדת יתרת המכר בסך הסכום בלשבת ההוצאה למועל.
הכונס מעדכן כי לא הוטלו אצלו כל עיקולים בני תוקף על כספי המכר".**

16. מטענת המשיב עולה בבירור כי הוא הטעה בעבר את ביחמ"ש וביצע לכאורה תרמית שכן הוא מנדה כי על הסכום לא הוטל כל עיקול ע"י נושי התובעים, וזאת בניגוד לכל הצהרותיו הקודמות שבעקבותיהם נתזה החלטה נשוא בקשה זו.

17. עקב חשיפתם מיום 13/06/16 של כספים שהיו בידי הכונס, מתבקש ביחמ"ש הנכבד להורות על העברת הסכום מתיק החוצל"פ נשוא חליך זה שבו מתנהל המכר נשוא חליך זה - וזאת לתיק ביחמ"ש, ואו לחילופין להורות על המשך עיכוב הכספים הללו בתיק החוצל"פ עד

להחלטת אחרת של בימ"ש נכבד זה, וכן מבוקש לפטור את התובעים מהפקדות העירבון בתיק ביחמ"ש, שכן הסכום הנו יתרת זכות לטובת התובעים ואשיך לתובעים ויכול לשמש כעירבון בתיק ביחמ"ש קמא, והתובעים אכן עושים שימוש בהחלטת ביחמ"ש העליון המצייב לקיוו החוצאות שאפסקו לטובת המשיב בהליך ביחמ"ש באם יהיו כאלה מכספי התובעים הללו.

18. למרות שלא הוגלו אצל הכונס כל עיקולים על פס"י המכר, התנגד בעבר הכונס למתן לתובעים פטור מעירבון בסך של 6,000 ש"ח לבקשת התובעים למתן פטור מבפקדת העירבון וחטעה את ביחמ"ש קמא הנכבד והודיע כי קיימים עיקולים על כספי המכר ולכן הם לא יכולים לשמש כעירבון בתג"כ ביחמ"ש קמא שכאמור נקבע על גובה של 6,000 ש"ח, וזאת כאשר ברשותו של הכונס כספים של התובעים בגובה גבוה בהרבה מחסך שנקבע לעירבון שלא הוטל עליהם כל עיקול וחשויים לתובעים, ואכן הכונס הצליח לכאורה לחטעה את ביחמ"ש הנכבד בטענתו זו, ואכן ועקב הטענה לכאורה הוחרגה ונשנית זו - בקשת התובעים למתן הפטור מעירבון לדחותה במסגרת ההחלטת נשוא בקשה זו.

19. הכספים בסך הסכום להפקדתו בלשכת החוצאה למועל חנם כספים ביתרת זכות לטובת התובעים השייכים לתובעים שקיימים במועל בתיק החוצל"פ והם זולים, ולפיכך יכולים לשמש תחליף ראוי לעירבון בתיק זה, הן במקרה שיועברו לתיק ביחמ"ש, והן במקרה בו ידח ביחמ"ש על עיבודם בתיק החוצל"פ עד להחלטת אחרת של בימ"ש נכבד זה.

20. יודגש כי התובעים ביקשו פעמים אין ספור מהמשיב להפקיד את הכספים בתיק ביחמ"ש, ואולם המשיב סרב בכל הפעמים, ולכאורה חטעה את ביחמ"ש בתדמית בטענה שהכספים מעוקלים, ונתה מתברר כי אמן מדובר לכאורה בחטעה האו בטעות, שכן הכספים הללו שייכים לתובעים ולא הוטל עליהם עיקול כלשהו, העברת הכספים לתיק החוצל"פ נעשתה על מנת לתמוך לכאורה לחטעה את ביחמ"ש, ולכן מבוקש להורות על העברתם לתיק זה, או לעכבם ולפטור את התובעים מהעירבון, ולבטל את ההחלטת.

21. מכלל המקובץ, מתבקש ביחמ"ש הנכבד להורות על העברת הסכום מתיק החוצל"פ נשוא הליך זה שבו מתנהל המכר נשוא הליך זה - וזאת לתיק ביחמ"ש, האו לחילופין להורות על המשך עיכוב הכספים הללו בתיק החוצל"פ עד להחלטת אחרת של בימ"ש נכבד זה, וכן מבוקש לפטור את התובעים מהפקדות העירבון בתיק ביחמ"ש, שכן הסכום הנזיל בסך הסכום הנו יתרת זכות לטובת התובעים ויכול לשמש כתחליף ראוי לעירבון בתיק ביחמ"ש קמא - על פי החלטת ביחמ"ש העליון המצייב.

22. עד לאחרונה אף אחד פרט למשיב ובאי כוחו הכונסים והמציעים ופרט לכבי הרשמת שרון גלר אחרוני (להלן - "הרשמות") ופרט לכבי חרשם רגמי (להלן - "חרשם"), לא ידע על קיומה של החלטת הרשמת שניתנה ביום 11/12/05 שבה לכאורה חתמה חרשמת על צו מכר למכירת

אותו הנכס לאותם המציעים (לחלן-יחללית הרשמית), וזאת לכאורה במסגרת פרשנית
שנת הרשמת והמפורטות במסמכי התקירה שנפתחו נגד הרשמת.

23. מכאן, שהחלטות ביהמ"ש המחוזי בחיפה שניתנו בתיק בר"ע 896/05 ביום 18/05/06 וביום
04/06/06 אינן רלוונטיות כלל ולא ניתן לבצעם כלל וכלל, הרף השיבותם הרבה, שכן הם
היפנו לגורם חלא נכון. הם הורו על דיון מחדש בחדרה בצו המכר מיום 10/04/05 של כבי
הרשם רומי, בעוד צו המכר של הרשם רומי הוחלף ובוטל ביום 11/12/05 ע"י צו המכר
שהתמח עליו הרשמת בלשכה בהרצליה. לפיכך החלטת הרשם נשוא הערעור דנא הייתה
צריכה להתקבל ע"י כבי הרשמת גלר ולא ע"י כבי הרשם רומי.

24. תוצאת קיומה של החלטת הרשמת הייתה הרשמית, והפכה את הקערה על פיה, ושיבשה את
כל החלוצים, וגרמה לכך שחרשם רומי לא ביצע כלל את החלטות ביהמ"ש שניתנו ביום
18/05/06 וביום 04/06/06, שכן כשכבר הוחזר לו התיק מהלשכה בהרצליה, הוא ראה בפניו
צו מכר חלוט שהתמח עליו הרשמת, שהתובעים לא ידעו עליו ולא תקפו אותו, ולכן הרשם
רומי הגביל עצמו לדון על פי סעיף 58 לחוק ההוצל"פ, ואף החליט כי אין בסמכותו לדון
בטענות התובעים, שכן בלתי ניתן חיתר נתונים סותרים לנתונים שהציג לו הכונס, שכן לאחר
שנחשפו לו נתונים שנגלבו מתיק ההוצל"פ חרי שהוא מצא כי הם סותרים לנתונים שהציג לו
הכונס בעת מתן החלטת הרשם תוד כדי מצג שווא של הכונס. החלטת כבי הרשם רומי עפ"י
סי 58 לחוק ההוצל"פ תהא תלטה נשוא הערעור בתיק דנא.

25. יצוין כי התובעים לא ביקשו מעולם מהרשם שידון לפי סעיף 58, והחלטת הרשם רומי
להגביל עצמו לסעיף 58 הייתה תמוחה בעיני התובעים והם אף הגישו בקשת רשות ערעור
לביהמ"ש המחוזי בחיפה על החלטת רומי להגביל עצמו לסעיף 58, ואולם בקשת רשות
הערעור נדחתה אז בטענה כי לא ניתנה כלל החלטה עדיין על פי סעיף 58. התובעים שלא ידעו
על החלטת הרשמת עמדו חסרי אונים, ותוך ייגשיכות שפתיים, והתובעים לא ידעו כי הרשם
הגביל עצמו לדון על פי סעיף 58 וקבע כי אין לו סמכות לדון בטענות התובעים עקב קיומה של
החלטת הרשמת שהיא נראתה לו בצדק כצו מכר חלוט, שהרי התובעים לא ידעו על החלטת
הרשמת ולא תקפו אותה, והם עושים כן פה לראשונה בתיק זה, ובצדק, ובמועד, שכן באם
התובעים וביהמ"ש היו יודעים ביום 18/05/06 וביום 04/06/06 על קיומה של החלטת הרשמת
חרי שהחלטות שניתנו ביום 18/05/06 וביום 04/06/06 לא היו ניתנו כפי שניתנו, ובוודאי
שהיו ניתנות החלטות אחרות חמפנות את הדיון בביטול המכר לרשמת בהרצליה ולא לרשם
בוודרה, והוראות ביהמ"ש הנכבד בתיק בר"ע 896/05 היו הוראות אחרות לגמרי.

26. תוצאת הליך הרסני זה שלכאורה בוצע בתרמית ע"י המשיב וכונסי הנכסים והמציעים
ובמחדל אדיר של לשכות ההוצל"פ בחדרה והרצליה גרמה לכך שטענות התובעים לא נפתחו
מעולם, ולא נידונו, ולא הוכרעו עדיין, כך שמבחינת משפטית נמצאים אנו במצב

המשפטי שהיה לפני מתן החלטות שניתנו ע"י ביהמ"ש המחוזי בחיפה בתיק
בר"ע 896/05 מימים 13/09/05 18/05/06 04/06/06 ולהלן "החלטות הראשונות".

27. החלטות מימים 18/05/06 ו- 04/06/06 לא חופנו לגורם הנכון, ומבלי שהיה ידוע לביהמ"ש במחוזי בחיפה ולתובעים על החלטת הרשמת, והם הופנו לכב' הרשם רומי בחדרה במקום לכב' הרשמת גלר מחרצליח, ולכן ומחוסר סמכות הרשם הוא לא ביצע מעולם את הוראות החלטות אלו, והוא קבע שאין זה בסמכותו, ותרשם אף לא יכול היה לאפשר לתובעים להעיד את אבנע צברי ושמואל מנשה שהגיעו לבקשת התובעים ועל פי הוראה קודמת של הרשם רומי פוזות לאולם הדיונים להעיד על גניבת המסמכים ולהעיד על כך שטענות התובעים (המפורטות לעיל) לא היו במועד מתן החלטת הרשם בתיק החוצליים, וכל זאת מחוסר סמכות הרשם רומי, ועקב קיומו של צד חמוכ שנתנס ע"י הרשמת במסגרת פרשיית שוחד רשמת, ולכן יש לשנותם או לבטלם וליתן החלטות אחרות במקומן, וליתן החלטות שניתן יהא ליישמן, או שבימ"ש נכבד זה יתן החלטות לגופו של עניין במקום להעביר את העניין לרשם הוצליים חסר הסמכות. בכל מקרה, הסיכויים לביטול החלטת הרשם נשוא הליך הערעור זנא, גבוהים ביותר.

28. לענין קיזוז וביצוע בפועל של הפדיון תוך שימוש בהסכמת המשיב לקיזוז נזקי הכינוס מחוב המשפנתא, יטענו התובעים כי מאחר ונובה נזקי הכינוס שנגרמו לתובעים עד ליום 10/04/05 עולים על מיליון ש"ח, והיות וגובה חוב המשפנתא (שגובהו לא ידוע לתובעים במדויק עקב הפרת צו המינוי וסירוב הכנוס להמציא לתובעים את הפרטים על פי צו המינוי) נמוך הרבה יותר, אזי התובעים קיזוז את נזקי הכינוס מחוב המשפנתא כבר לפני 10/04/05, אך לא ניתן היה לקבוע סופית כי נעשה הפדיון לפני 10/04/05 עקב עלולות הכנוס ואי ביצוע צו המינוי והסתרת גובה החוב ואי תמצאת החצעה המועדפת לידי התובעים ותוך כדי הפרת צו המינוי, כך שצו המינוי ממשיך להיות מופר עד היום, ולכן עולה שחכונס קובר למציעים נכס בכדי לממש משכנתא שלא קיימת!!

29. החלטה נשוא הערעור בתיק 3398/08 הושגה לכאורה בתרמית גם היא, שכן החלטת כב' הרשמת גלר משנת 2005 לא הייתה ידוע לתובעים ולביהמ"ש, ולכן לא נלקחה בחשבון בחלטות שניתנו בתיק 3398/08 נשוא עתירה זו לביטול.

30. החלטות שניתנו בתיק 3398/08 נשוא עתירה זו לביטול הושגו לכאורה בתרמית גם הם, שכן החלטת כב' הרשמת גלר משנת 2005 לא הייתה ידוע לתובעים ולביהמ"ש, ולכן כב' הרשם רומי לא ביצע את החלטות ביהמ"ש המחוזי בחיפה, וכן החלטת נשוא הערעור בתיק 3398/08 הושפעה מחלטות הרשמת גלר, שכן הרשם רומי ראה בפניו החלטת מכר הלוטה של גלר ולכן הוא הגביל עצמו לסעיף 58 ולכן ניתנה ההחלטה בתיק 3398/08, ולכן דין החלטת הרשם נשוא הערעור בתיק 3398/08 זה בטלות.

31. אשר על כן, דין החלטות שפיתנו בתוג 3398/08 נשוא עתירה זו לביטול – בטלות.

32. לאור כל האמור לעיל, התבקש ביהמ"ש הנכבד בהל"ך זה לבטל את החלטות מיום 26/1/09 ו- 08/03/09 שניתנו בתיק כ"י"ע 3398/08 (להלן – "החלטות") בה נדחתה בקשת התובעים למתן פטור מהפקדת הערבות, לכאורה מחמת תרומת שמנצח ע"י המשיבים בתיק כ"י"ע 3398/08 (להלן – "המשיב" או הנתבעים 5-11) כלפי ביהמ"ש, וגם כלפי התובעים, וזאת עקב המפורט לעיל.

הנתיבות המשפטיות ופסקי דין של ביהמ"ש העליון לביטול פס"ד שהושג בתרמית:

73. לאור תשיפת התרמית והעילות להגשת עתירה זו בין היתר לביטול פסה"ד שנודעו לתובעים לאחרונה, פועלים התובעים על פל פסקי דין רבים של ביהמ"ש העליון המורים באופן ברור על הדרך בה יש לנקוט על מנת לבטל החלטת שר המשפטים בתרמית, כדלקמן:

74. בשבתו כבית-משפט לערעורים אורחיים קבע ביהמ"ש העליון (ערעור אורחי מס' 417/89) בפני השופטים הנכבדים א' ברק, ש' לוי, ת' אור כדלקמן:

"על-פי החלטת והמראקטיקה, הדרך לביטולו של פסק-דין כזה, שחושג במירמה, היא על-ידי הל"ך של תקיפת ישירה של פסק הדין על-ידי בקשה לביטולו (647 ב-6) (ראה ע"א 143/51, 55/52 [2], בעמ' 1817; ע"א 238/58 [3], בעמ' 1502). את הבקשה לביטול כאמור יש להגיש לבית המשפט, אשר נתן את פסק הדין שחושג במירמה (647 ה)."

75. גם במקרה בו ניתן פס"ד סופי – הרי שליון וראוי לפתוח את הדיון מחדש, על מנת לבחון באומל מנתחים את העתירה לביטול פסה"ד שהושג מעקבות תרמית, שכן ביהמ"ש העליון בשבתו כבית-משפט לערעורים אורחיים (ערעור אורחי מס' 596/78) בפני השופטים הנכבדים י' כהן, מ' בן-פורת, מ' בייסקי קבע כדלקמן:

"גם במקרה, שניתן פסק-דין סופי, אשר מהווה מעשה-בית-דין בין בעלי הדיון, השאי בית המשפט לפתוח את הדיון מחדש, אם מתברר לו שפסק הדין הושג במירמה."

"כוחו של בית-משפט-של-יושר, אשר אינו נובע מן החוק החדש, אינו מוגבל כלל, אלא השאלה תהא, באיזו קידה יעשה בית-המשפט שימוש בו. על-כן גם לו חלה מדובר כאן בפסק-דין סופי, שהכריע במחלוקת בין בעלי הדיון לגבי המקצועי, תיחל פתוח של בית המשפט לחוות על דיון מחדש לו הית מתברר שפסק הדין הושג במירמה."

76. התובעים יטענו כי אין חס נשללים מתרופה משפטית, ובז"י בימ"ש נכבד זה הסמכות לדון בבקשתם זו לביטול פסה"ד, ולבחון באומל מנתחים את פערות הנתבעים, שכן ביהמ"ש העליון בשבתו כבית-משפט לערעורים אורחיים (ערעור אורחי מס' 417/89) בפני השופטים א' ברק, ש' לוי, ת' אור קבע כדלקמן:

"ניתן לטעון, שבעל-דין הטוען לתרמית בהשגת פסק-הדין אינו נשלל מתרומה משפטית. גם אם החמיץ בעל-הדין את מועד הערעור; משגילה את העובדות המקימות את עילתו, ויכל לפנות לבית-המשפט שנתן את פסק-הדין בתוצאה פגיונית. בכך נשמרת מערכת היחסים של כבוד הדין בין בתי-המשפט ואף מובטחת הוודאות והיציבות המשפטית. יתר על כן, יהא זה משוט ובדוק יותר אם אותו בית-משפט שנתן את פסק-הדין הוא שיבחו את הטענה לגופה ואת השפעתה על ההכרעה שנתן. בהבדל מטענת הוסף סמכות, המינתת לבחינה ולבירור בקלות יחסית, מחויבת טענת תלמית בחלוח הפגם שנגרם בחלוח השופט והשפעתו של הפגם על ההכרעה שניתנה בסופו. למיכך נדרש בירור לחב ומעמיק יותר, לעיתים אמילו על-ידי השואתו של ראיות או עדויות שנגבו במשפט לעומת ראיות חדשות שבידי בעל-הדין."

"בעניינו פעלו התובעים בחלמה, שחרי פנו בבקשתם לאותו בית-משפט, אשר נתן את פסק הדין, שחושג, לטענתם, במירמה."

77. התובעים יטענו כי על אף עקרון הסופיות בדין והצורך למנוע הסדרה נוספת מבעלי הדין, ואף במקרה של מעשה-בית-דין חמוגע לכאורה מלפתוח חודינות שנסתיימה, עומדת לתובעים הזכות הראשונה ותבסיסית לפיה יושיט בימ"ש ככבד זה יד עזר לתובעים שנפלו קורבן למאות מצד התובעים 1-11, בעניין זה קבע ביהמ"ש העליון בשבתו כבית-משפט לערעורים אורחיים (ערעור אורחי מסי 417/89) בפני השופטים א' ברק, שי לוי, תי אור כדלקמן:

"מאחורי הכלל כדבר מעשה-בית-דין עומדים הרעיון של סופיות הדין והצורך למנוע הסדרה נוספת מבעל הדין על-ידי חודינות חוזרת בעניין שכבד נפסק בו (644 ו)."

אם הושג פסק הדין במירמה, נוצר קושי הנוגע מהתנגשות שני עקרונות משפטיים; הכלל מכללי היושג, שלפיו יושיט בית המשפט יד עזר למי שנפול קורבן למאות מצד אחד, ומעשה-בית-דין, המונע בעל דין מלחזור ולפתוח בחודינות שנסתיימה, מצד אחר."

בהתנגשות שבין שני עקרונות אלה החלמה היא, כי במקרה בו ניתן פסק-דין אשר מחוות מעשה-בית-דין בנו בעלי הדין, אך אותו פסק-דין הושג במירמה, על עקרון הסופיות לסגת בשל כללי צדק ויושר (644 ו-645 א)."

78. בעניין סמכות זו קבע ביהמ"ש העליון בשבתו כבית-משפט לערעורים אורחיים (ערעור אורחי מסי 417/89) בפני השופטים א' ברק, שי לוי, תי אור בהסתמך על השופט זוסמן (454) כדלקמן:

"כוחו של בית-משפט של יושר למנוע בעל-דין מלאכול את פירותיו של פסק-דין אשר השיג בתרמית - עתיק יומין הוא ואינו מוטל בספק."

79. בנוסף לתרמית פעלו התובעים 1-11 גם בדרכי שהינות רבים, ולא בכדי נבחנים מעשיהם במישור הפלילי עיי משטרת ישראל וראש יאחיית תת ניצב כורש ברנר מוחי לחב 433. גם שחיות זו של התובעים כמנוח כתרמית ועליח להיפלה במסגרת תרמית שבגינה ניתן לבטל את פסה"ד. בעניין שחיות זו המשיך וקבע ביהמ"ש העליון בשבתו כבית-משפט לערעורים אורחיים (ערעור אורחי מסי 417/89) בפני השופטים א' ברק, שי לוי, תי אור בהסתמך על השופט זוסמן (454) כדלקמן:

"מושג התרמית נתפש בהקשר זה כצורה רחבה ביותר, דהיינו, ככולל כל מצב של שחיות חמדות בעת ניהול המשפט."

80. הנתבעים 1-11 עומדים בקריטריונים להכרזה על מעשיהם כתרמות, הן כלפי ביחמ"ש והן כלפי התובעים, ולפיכך ראוי לחזרת כנגדם כמבוקש.

הפאו המשפטי בבקשת למנו תוצאות לגילוי מסמכים מהותיים עקב הסרתם מהתובעים ומבתי המשפט. ע"י הנתבעים והכונס לאור מסמלי ביצוע או המינוי ותשיפת התוצאה המוערכת עם גובת החוב בניגוד לנו המינוי ונישול העובדות שמעון אליאס ורבקה סימון שלהם זכויות קניין במלואן, שלתובעים זיקת ישירה אליהם, התובעת הינה יורשת של עזבונו שמעון אליאס, והתובע תנו היורש של עזבונו רבקה סימון, וביצוע תורמת כלפי ביחמ"ש:

81. הליכי הגילוי והעיון במסמכים מוסדרים כדוע בתקנות 112-122 לתקסדי"א, וכן ראה פסיך שולצ'א תחת ידי ביחמ"ש העליון בתיק רע"א 9322/07.

82. הליכים אלו גיוונים פחתפיקח כי החתימה לגילוי האמת עומדת ביסוד החליך המשפטי וכי על חליך זה לחתקים "בכלפי" גלויים" (ראו: רע"א 7114/05 מדינת ישראל נ' חזוי (לא פורסם, 11.12.2007), פיסקה 5; רע"א 4234/05 בנק המזרחי המאוחד נ' פלץ (לא פורסם, 14.8.05, פיסקה 6) (להלן: פרשת פלץ)).

83. בעצמנו, מדובר באו גלוי מסמכים ספציפי, אשר מוסדר בתקנה 113 לתקסדי"א.

84. תנאי ראשון וברור מאלו לקיומה של חובת הגילוי הינו כי המסמכים יהיו רלוונטיים לענין נשוא התביעה.

85. תנאי זה עולה מלשון של תקנה 120(ב) לתקסדי"א, הקובעת כי לא ינתן צו גילוי מסמכים או לעיון במסמכים אלא אם נש צורך בכך "כדי לאפשר דיון חונן, או כדי לחסוך בחוצאות".

86. הקסיקה פירשה את הרישת הרלוונטיות בהקשר של גילוי מסמכים מתוך מגמה מרחיבה.

87. כך, נפסק כי ניתן לבקש צו גילוי מסמכים ספציפי עלווע לסוגי מסמכים ובמקרה כזה נדרש מבקש לחזק את רלוונטיות של סוג המסמכים שגילוי מבוקש (רע"א 2534/02 שמשון נ' בנק הפועלים בע"מ, פ"ד נו(5) 193 (2002) (להלן: פרשת שמשון)).

88. כמו כן נקבע כי חובת הגילוי מתפרסת גם על מסמכים, אשר תועלתם לחליך המשפטי הינה עקיפה וקיא קיימת אף אם מסמכים אלו לא יהיו קבילים בחליך עצמו.

89. כך סוכמת החלכה בנקודה זו:

"על צד לגלוח כל אוהם מסמכים, אשר סביר להניח כי הם כוללים מידע אשר יאסר לצד, במישרין או בעקיפין, לקדם את העניין נושא החובענה... נמצא, כי הרלוונטיות של מסמך לעניין גילוי רחבה יותר משאלת קבילותו במשפט. הרלוונטיות לצורכי גילוי היא במידה האור שהמסמך עשוי לשפוך על המחלוקת שבין הצדדים. מסמך שיש בו כדי לסייע לקו הקירה הוא רלוונטי. לעומת זאת, מסמך שאין בו כדי לחזק טענה או להחלישה, וכל כולו לא בא אלא "לדינג" בענייניו של בעל דין, אין לגלותו... דרוק: לעתים אין בעל דין יודע מהם המסמכים שבדין הצד שכנגד. דרישה לגולשים של אלה אינה מהוה "דינג" אסור" (רע"א 6546/94 בנק איגוד לישראל בע"מ נ' אזולאי, פ"ד מט"ו (4) 59, 54 (1995)).

- 90. ויודגש: לא נדרש כי בשלב גילוי המסמכים תהא הרלוונטיות של המסמך ודאית. די כי מבקש הגילוי יצביע על כך שלמסמך עשויה להיות רלוונטיות (ע"א 40/49 כואט נ' כואט, פ"ד ג 159, 162 (1950) (לחלן: פרשת כלאט); ראו גם, פרשת שמשון, עמ" 196).
- 91. בהקשר זה יש לזכור כי שלב גילוי המסמכים ממזקק בתחילתו של החליף המשפטי, בטרם נפרסה במלואה מסכת טיעוני הצדדים.
- 92. על כן כרי כי אין לצפות שניתן יהיה לתכונה בוודאות את רלוונטיות המסמכים שגילויים מבוקש. די כי יש לסוד סביר, להניח שלמסמכים עשויה להיות רלוונטיות בהמשך החליף. אין לחפור את שלב גילוי המסמכים לתחליף לשלב ההוכחות (חשון, אם כי בהקשר שונה, לפרשת פלץ).
- 93. כאשר הטענה שמבוקש להוכיחה באמצעות גילוי המסמכים אינה "חסרת שחר" אין לומר שמדובר במסמך בלתי רלוונטי (רע"א 6649/07 המועצה המקומית שלומי נ' שכטמן ושותי תברה לבנון וכיתוח בע"מ (לא פורסם), 25.12.07, פיסקה 3).
- 94. לצד העיקרון הבסיסי לפיו יש לגלות מסמכים רלוונטיים, קיימים סיוגים העשויים לחביא לעצמם חיקפו של עקרון הגילוי. אחד מסיוגים אלו עניינו מקרה בו יש בגילוי כדי להכביד על בעל הדין (פרשת כואט, עמ" 162; רע"א 6297/97 רקאה נ' חברת טבע תעשיות פרמצבטיול בע"מ (לא פורסם), 26.1.1998, פיסקה 6).
- 95. מובן כי אין די בכך שנגרמת הכבדה כלשהי, שכן זו מתלווה, מטבע הדברים, לכל מקרה בו מוטלת חובת גילוי מסמכים.

סיכום:

96. לאור כל זאת מתבקש בית המשפט הנכבד לדון בתיק זה לגופו של עניין, ולחורות כמבוקש ברישא לתביעה זו.

97. מן חדין ומן הצדק להיענות לחליך זה.

איוויק סטולוב, עו"ד
תובעים בא-כוח